

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 033629 24 Uvp
Banjaluka, 23.9.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Strahinje Ćurkovića kao predsjednika vijeća, Nermane Sadiković i Tatjane Stupar kao članova vijeća, uz učešće Sonje Savić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi S. S. iz B., koga zastupa punomoćnik Trivun Kozomara, advokat iz Laktaša, Proleterskih brigada 27 (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj 1032458256 od 03.1.2023. godine tuženog Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Republike Srpske, Njegoševa broj 28a, Bijeljina, u predmetu utvrđivanja ostvarivanja prava na starosnu penziju, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 033629 23 U od 25.9.2023. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj 23.9.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca da mu tuženi nadoknadi troškove troškove upravnog spora.

Obrazloženje

Pobijanom presudom stavom 1 izreke odbijena je tužba, dok je stavom 2 izreke odbijen zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora. Osporenim aktom, odbijena je žalba tužioca izjavljena na rješenje Filijale Banjaluka broj 1032458256 od 14.7.2021. godine. Odbijen je zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio pozivanjem na odredbe članova 75,76 u vezi sa članom 241 Zakona o penzijsko - invalidskom osiguranju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 32, 40/00, 37/01, 32/02, 42/02, 47/02, 110/03, 67/05, 20/07, 33/08, 1/09, 71/09, 106/09 i 118/09, u daljem tekstu: Zakon o PIO), da je tužilac na dan podnošenja zahtjeva navršio 65 godina i 2 dana života, da je ostvario penzijski staž od 40 godina i 21 dan, da su plate i osnovice uzete u obračun penzijskog osnova i preračunate, da je tužiocu utvrđen penzijski osnov u iznosu od 775,51 KM i određena starosna penzija na dan 17.3.2011. godine u iznosu od 579,38 KM, da su plate i osnovice osiguranja koje su uzete u obračun preračunate sa odgovarajućim koeficijentima prema godini u kojoj su ostvarene, da su koeficijenti propisani članom 3 Odluke o utvrđivanju koeficijenta za valorizaciju plate za 2011. godinu, da u obračun nisu uzete u obzir osnovice osiguranja za 1992, 1993. i 2011. godinu kada je ostvareno pravo na penziju, da je tuženi ocijenio sve žalbene navode tužioca i u osporenom aktu dao detaljno, jasno i argumentovano obrazloženje, koje je u potpunosti prihvatio nižestepeni sud u pobijanoj presudi.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija navedenu presudu zbog povrede zakona, drugih propisa, opštih akata i povrede propisa o postupku, ističe da je ranijim rješenjem broj 1032458256 od 26.2.2018. godine tužiocu priznato pravo na starosnu penziju u mjesečnom iznosu od 582,38 mjesečno počev od 17.3.2011. godine, da je starosna penzija određena od penzijskog osnova od 800,50 KM, da je Vrhovni sud Republike Srpske presudom broj 11 0 U 023117 19 UVP od 12.5.2021. godine uvažio zahtjev i presudu preinačio i osporeni akt poništio, da je u izvršenju te presude tuženi rješenjem od 3.6.2021. godine žalbu uvažio, poništio rješenje prvostepenog organa broj 1032458256 od 26.2.2018. godine i predmet je vraćen na ponovni postupak, da je tužena u ponovnom postupku utvrdila manji iznos penzije od 579,38 KM, da je ranijim rješenjem na osnovu penzijskog staža od 38 godina utvrđen iznos od 582,38 KM, a novim rješenjem na osnovu staža od 40 godina utvrđen je manji iznos penzije, da je organ uprave u momentu odlučivanja o zahtjevu imao na raspolaganju sve validne dokaze o stažu osiguranja i penzijskom stažu i svim vidovima uplata, da je prvostepeni organ u više navrata utvrđivao različito staž, da je tuženi pogrešno i nezakonito odlučio kada je po rješenju drugostepenog organa od 28.2.2018. godine kojim je utvrđen iznos penzije od 582,38 KM po uvaženoj žalbi poništio to rješenje i predmet vratio na ponovni postupak i u izvršenju tog drugostepenog rješenja dana 14.7.2021. godine utvrdio manji iznos penzije, sa prijedlogom da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači, tako da se tužba uvaži i osporeni akt poništi ili ukine i predmet vrati nižestepenom sudu na ponovno suđenje.

Tuženi u odgovoru na zahtjev ističe da su navodi zahtjeva neosnovani, te predlaže da sud isti odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu člana 39 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa proizlazi da je prvostepenim rješenjem broj 1032458256 od 14.7.2021. godine tužiocu priznato pravo na starosnu penziju, počev od 17.3.2011. godine, u iznosu od 579,38 KM mjesečno, da je tužilac na dan podnošenja zahtjeva navršio 65 godina i 2 dana života i ostvario ukupan penzijski staž od 40 godina, 0 mjeseci i 21 dana. U ukupan penzijski staž uračunat je staž osiguranja, ostvaren u bivšoj BiH u periodu od 17.10.1972. do 9.4.1992. godine, u trajanju od 18 godina, 6 mjeseci i 12 dana, te staž osiguranja u Republici Srpskoj od 1.1.1996. do 16.3.2011. godine, sa prekidima, u trajanju od 14 godina, 3 mjeseca i 2 dana i poseban staž u dvostrukom trajanju od 10.4.1992. do 14.11.1995. godine, neprekidno, u trajanju od 7 godina, 2 mjeseca i 10 dana, tako da ukupan staž u Republici Srpskoj iznosi 21 godinu, 6 mjeseci i 9 dana. Penzijski osnov je utvrđen u iznosu od 772,51 KM s obzirom na dužinu ukupno ostvarenog penzijskog staža od 40 godina i 21 dan i određena starosna penzija na dan 17.3.2011. godine u iznosu od 579,38 KM i predstavlja prosječan iznos neto plata odnosno neto osnovica osiguranja, novčanih i nenovčanih prihoda i naknada koje je tužitelj ostvario i na koje je plaćen doprinos za PIO počev od 1972. do 1991. i od 1994. do 2010. godine.

Pravilno se nižestepeni sud u pobijanoj presudi poziva na odredbe ranije važećeg Zakona o PIO koji se u konkretnom slučaju primjenjuje na osnovu odredbe člana 174 Zakona o penzijsko i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 134/11, 82/13, 103/15 и 111/21) koja reguliše da će se postupak za ostvarivanje prava iz penzijsko i invalidskog osiguranja i za utvrđivanje penzijskog staža, pokrenut do dana stupanja na snagu ovog zakona, okončati po propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

Osporeni akt je donesen u izvršenju presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 030302 21 U od 22.12.2022. godine. Tom presudom je tužba uvažena i osporeni akt, rješenje tužene broj 1032458256 od 31.8.2021. godine poništeno, tako da navodi tužioca da je poništeno i prvostepeno i drugostepeno rješenje i da je tuženi odlučivao o žalbi tužioca protiv rješenja koje je poništeno nisu osnovani i ne odgovaraju stanju spisa.

U ponovnom postupku tuženi je donoseći osporeni akt postupio po navedenoj presudi Okružnog suda u Banjaluci i ponovo odbio žalbu tužioca, ali osporeni akt sadrži obrazloženje u pogledu relevantnih žalbenih prigovora koje je u žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja naveo tužilac. S obzirom na navedeno, neosnovano tužilac ističe da tuženi nije mogao ponovo donijeti identično rješenje odlučujući o žalbi izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja.

Navodi iz zahtjeva kojima tužilac osporava ranije rješenje tuženog broj 1032458256 od 3.6.2021. godine su bez osnova. Navedeno rješenje je doneseno u izvršenju presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 023117 19 Uvp od 12.5.2021. godine. Tim rješenjem je poništeno rješenje prvostepenog organa broj 1032458256 od 26.2.2018. godine i tvrdnja tužioca da je u tom postupku drugostepeni organ bio dužan samo izmijeniti prvostepeno rješenje u korist žalioaca je takođe bez osnova.

Pravilno je tužiocu u postupku utvrđen penzijski osnov u tajanju od 40 godina i 21 dan i da mu prava na starosnu penziju pripadaju počev od 17.3.2011. godine, da mu s obzirom na dužinu ukupno ostvarenog penzijskog staža pripada 75% od osnova koji je utvrđen u iznosu od 772,51 KM, kojem utvrđenju tužilac u suštini i ne prigovara.

Tužilac nije ponudio dokaze koji bi ukazivali na to da li mu određeni period staža osiguranja nije priznat ili da su pogrešni podaci iz matične evidencije i budući da nije predočio nijedan od dokaza kojim bi osporio činjenično utvrđenje do kojeg je došao tuženi na osnovu podataka iz matične evidencije, onda je pravilno njegova žalba odbijena kao neosnovana. Iz istih razloga nižestepeni sud je pravilno odbio tužbu i održao na snazi osporeni akt o čemu je dao argumentovane i uvjerljive razloge koje kao pravilne prihvata i ovaj sud.

Iz ovih razloga, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti iz odredbe člana 35 stav 2 ZUS, pa se, na osnovu odredbe člana 40 stav 1 istog zakona, zahtjev tužioca odbija kao neosnovan.

Budući da je zahtjev tužioca odbijen kao neosnovan, to mu shodno odredbi člana 6 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 63/11) po načelu argumentum a contrario, ne pripadaju troškovi upravnog spora, zbog čega je njegov zahtjev za naknadu troškova sastava zahtjeva po advokatu odbijen kao neosnovan.

Zapisničar
Sonja Savić

Predsjednik vijeća
Strahinja Čurković

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić